

въ себе-си и Божіѣ-тѣ благодать, дору се не исповѣда, и не очисти сѣрдце-то си отъ сяко зло и лукавство. Нѣкой человѣцы, ако сѣ как-во годѣ добро сторили, радостни сѣ да ги чую сичкій свѣтъ: но не чуватъ чи Евангеліе-то дума: да не знае левица-та, что струва десница-та; ако ли нѣкой зло сторили, мыслятъ, да го отъ Бога скрѣжтъ, но и него нечуватъ, чи нищо скрито не бѣва, дору се не открѣе; и ни-то тайно, дору се не узнае (Лук. 12, 2).

Неможе никоя птица съ едно крыло да хвърка, а неможе нити съ двѣ, ако не имѣтъ много пера. Тѣй и человѣкъ неможе добръ и почтенъ да бѣде предъ Бога и предъ человѣцы-тѣ, ако не е добръ и праведенъ съ душа и съ тѣло. Двѣ крыла сѣ, вѣрѣж и добры дѣла; а перя сѣ различни-тѣ добрины, които въздыгаты и приближаваты душѣ-тѣ къмъ Бога. И пакъ двѣ крыла сѣ, Божіѣ помощъ и человѣчскѣ волѣ; Богъ иска сѣки да се спасе, и сѣ-киму да помогне: но на сила никого не увлича въ Рай; само него, който иска съ добра волѣ. — Много сѣ звани; а малко сѣ избрани (Мат. 2, 16.). Богъ выка сѣкиго; но избира само онѣзи, които сѣ Го слушали и отъ Него страхъ имали: които сѣ Го любили, и за любовъ-та Му злины отбѣгвали, а добрины стрували.

Богъ дава дѣждь, и на нивя-та, които плодъ приносятъ, и на камъніе-то, щото не прино-сятъ; както дава на цвѣтя-та и на винограда,